

מאירי

עלון ערוץ מאיר להורים ולילדים

פרשת וירא תשע"ח

2 כיף להכנים
אורחים!

6 מבוא
הכרשה

ערוץ מאיר
לילדים

לפניות ולפרסום:
Alon@meirkids.co.il

טל': 073-2379816

פקס: 073-2379802

עורך: ישי רקנטי

הכנסת אורחים

שהם מלאכים והם נראו לו
כאנשים זרים, בכל זאת בגלל
שהוא הבין שהם באו מדבר
רחוקה, הוא רץ לקראתם והכין
להם סעודה כיד המלך.

המדה המיוחדת לאברהם אבינו
היא מדת החסד, ונמננו עם
ישראל ירש את המדה החשובה
הזו. חכמינו אמרו שלעם ישראל
ישנן שלש מדות מיוחדות:
רחמנים, בישנים וגומלי חסדים.
באו נחשוב על זה ונשתדל
להרבות בעשיית חסד עם כל
סביבתנו. שבת שלום!

ילדים, נסו לדמין לעצמכם מה
הייתם עושים, אם הייתם יושבים
בפתח הבית, ורואים מרחוק
שלשה אנשים לא מכרים, שנראה
שהם לא יהודים מתקרבים... אני
משער שהייתם ממהרים להכנס
הביתה ולסגור את הדלת. מה
שבטוח - לא הייתם רצים אליהם
ומציעים להם להתארח אצלכם...

אבל אברהם אבינו כל כך אהב
לעשות חסד, וכל כך צפה מתי
הוא יזכה להכניס אורחים לאהל
שלו. לכן כשראה את שלשת
המלאכים, למרות שהוא לא ידע

הכנסת אורחים

בבית! הרי זה קורה כל כך הרבה פעמים, ובמיוחד בשבתות.

המחשבות החלו רצות בראשו: "למה אני צריך לומר? למה האורחים האלה יותר חשובים ממני? אז מה אם אני בן בית כאן?" נתי הרגיש שנמצא לו כבר מהמנהג הזה של הוריו, שמכניסים כל כך הרבה אורחים כל הזמן.

נתי התאפק במשך השבת, ובמוצאי שבת לאחר שהאורחים יצאו הוא פנה לאמו: "אמא, אני לא מוכן יותר לומר על המטה שלי! נמצא לי מהנדודים האלה לחדרים אחרים. אם מגיעים אורחים, שימצאו להם חדר אחר. זה החדר שלי וזהו!".

אבא ואמא שמעו את דבריו של נתי, ודברו ביניהם. הם החליטו שיש צדק בדבריו, ובמיוחד עכשיו שבכל ימי השבוע הוא אינו בבית, מן הראוי שלכחות בשבת הוא יזכה לישון במטתו.

"אתה צודק, נתי. קבלנו את דברך. מעכשיו נקפיד לשכן את האורחים בחדרים אחרים, ולא אצלך. אתה חוזר הביתה רק פעם בשבוע ובאמת מגיע לך להיות בחדר שלך", אמרה לו אמא.

בבית משפחת חסיד תמיד היו רגילים להכניס אורחים. גלדי הבית כבר התרגלו לכך שפעמים רבות הם אינם יושבים בחדרם ובמטותיהם, אלא "גולים" לחדרים אחרים או אפילו לסלון הבית, כדי לאפשר לאורחים השונים ללון במטותיהם.

כך התנהל הבית במשך שנים רבות, וכלם שמחו בקיום מצות הכנסת האורחים, למרות שבהחלט לא תמיד הדבר היה נח.

אבל שבת אחת הפל השתנה. היה זה אחרי שנותי, הבן הבכור, התחיל ללמוד בכיתה ז'. לנתי לא היה קל להתרגל לחיים בפנימיה מחוץ לבית, וכל השבוע הוא היה מצפה מתי תגיע השבת, והוא יהיה בחדרו ובמטתו... הוא ממש 'חלם' על המטה שלו, על הפרטיות והשמיכה בחדר הפרטי בבית.

אבל כשהגיע יום שישי ונתי חזר הביתה, הודיעו לו אחיו שהוא יאלץ לישון השבת על הספה בסלון, כי זוג מבוגרים ועוד בחר בווד מתארחים אצלם השבת.

נתי התכנס לתוך עצמו: אף לא חשבתי על האפשרות הזו שבכלל לא תהיה לי מטה

הסיפור באדיבות אתר "מידה טובה בפרשה"
"אל-נא תהי חרובה ביני ובינך"

פרשת השבוע מלמדת על **ויתור בשעת מריבה**
להרחבה:

WWW.MIDATOVA.CO.IL • כל הזכויות שמורות

< < <

שחקו עם בני הבית, והשתעשעו עמם בחידות ובפעילויות. כל זה נפסק כמעט לגמרי, וכעת הילדים התחילו להרגיש זאת.

עבר עוד חדש עד שהילדים החליטו, אחרי שיחה עם נתי הבכור, שהם מתגעגעים לשבתות המעניינות ולאורחים הרבים. ולמען האמת, גם תחושת המצוה וגמילות החסדים הקבוצה בביתם חסרה להם. במוצאי אחת השבתות פנו כל ילדי המשפחה אל אבא ואמא, וספרו להם על תחושותיהם בחדשים האחרונים. "אנחנו מותרים על הפרטיות והנחות שלנו, ומבקשים שתחזרו להזמין אורחים כמו שהיה תמיד. הם מאד חסרים לנו..."

אבא ואמא שמחו מאד לשמוע את הבקשה. "קיינו מאד שכן תעשו", אמרה אמא, "לא רצינו להכריח אתכם, אבל באמת חשבונו שאתם תרגישו עד כמה קיים המצוה של הכנסת אורחים אינו פוגע בנו, אלא מוסיף אווירה חיובית ושמחה לבית, וגם תחושה טובה של קיום המצוה החשובה".

הילדים חיכו, וכבר התחילו להמתין לשבת הבאה ולאורחים שיבואו, והפעם לשמחתם של כל בני הבית.

אבא ואמא חשבו שבה הענין סדר, אך לא כן היה. שלשת אחיו הצעירים של נתי לא הסכימו לאפליה הזו, ובכלל, גם הם התחילו להתנגד לכל ענין האורחים. "אבא ואמא, גם אנחנו לא מוכנים יותר שהאורחים ישנו בחדרים שלנו. למה כל הילדים יכולים לישון תמיד בחדר שלהם ורק אנחנו לא?"

אבא נסה לדבר עם הילדים ולהסביר להם איזו זכות גדולה יש להם בכך שהם שתפים לקיים מצות הכנסת אורחים, אך דבריו נפלו על אזניים אטומות.

אבא ואמא לא רצו להכריח את הילדים לותר על חדרם לטובת האורחים. זה אמנם מאד צער אותם, אך הם לא רצו לקיים את המצוה על חשבון זלזוליהם. מאותו היום, מספר האורחים הצטמצם. ההורים נאלצו לסרב לפניות רבות של אנשים שבקשו מקום לינה וסעודה, ונענו בשלילה.

כן היה במשך חדש וחדשים. אבל לאט לאט הילדים בבית המשפחה התחילו להרגיש שמשעמם להם. עד עתה הם לא שמו לב שהאורחים שפקדו את ביתם, הכניסו ענין ותכן לבית. הסעדות היו מעניינות, והיו אורחים שגם

תקציר: אבא סיפר את סיפורו והסביר לי עד כמה קשה לשכנע אדם במה שקרה, אם הוא חושב שפגעו בו. השעה כבר מאוחרת, לא שמתי לב לכך שהזמן עבר. אני עייף ומקווה שאצליח לישון...

למה דווקא אני?!

סיפור בהמשכים • פרק 1

"מה?", התעוררתי ושאלתי אותו, "איך זה יכול להיות? אני חשבתי שדיברת עם המורה עליי כשיצאת החוצה לפני השיעור! אחרת איך הוא ידע לפנות בדיוק אליי?"

"מה פתאום", ידידיה נראה מאוד מופתע, "אני יצאתי החוצה לרגע כי היית צריך לשתות, ואחר כך מיהרתי להיכנס ביחד עם המורה לשיעור. אני אלשין עליך? אני חבר שלך, יהודה!", ידידיה חיך ובכלל לא כעס על שחשדתי בו. הוא התקרב אליי, הוציא טוש מהכיס, וקשקש את חתימתו על בגבס הלבן שעל רגלי. ואני - לא ידעתי מה לחשוב, רק נזכרתי שוב בסיפור של אבא וכיצד צריך להיזהר מלחשוד בחבר.

באותו היום חזרתי הביתה, עם קביים כמובן. רק נכנסנו לבית, והטלפון מצלצל. אמא ענתה ולאחר רגע חזרה אליי: "יהודה, סבא וסבתא בדרך לכאן לבקר אותך. כנראה הם צריכים להשלים לך איזה ביקור שהתפספס..."

סוף!

כנראה בכל זאת נרדמתי, כי הבוקר הגיע. התמתחתי ופקחתי את עיניי - ומולי לא פחות מאשר ידידיה החבר מהכיתה. לרגע שכחתי מכל מה שהיה אתמול ומהסיפור של אבא ורציתי להסתובב לצד השני של המיטה ולהתעלם ממנו. חשבתי לעצמי: "למה הוא בכלל בא לבקר אותי?". אבל פתאום נזכרתי במה שאבא סיפר.

ואז בדיוק ידידיה התחיל לדבר: "יהודה, מה שלומך? איזה גבס שמו לך? אני יכול לחתום לך ראשון?" שאל בחיוך. "יהודה, אתה יודע? אתמול כשהמורה שאל אותך מה כתבת בשיעורי הבית, ידעתי ששכחת את המחברת וחשבתי מה לעשות כדי שהמורה לא יגלה את זה. לכן הצבעתי בכוח ורציתי שהמורה יתן לי לענות במקומך! אבל הוא בכלל לא הסתכל אליי. אני מצטער שלא הצלחתי", אמר ידידיה בשקט.

כיתה שחקנים

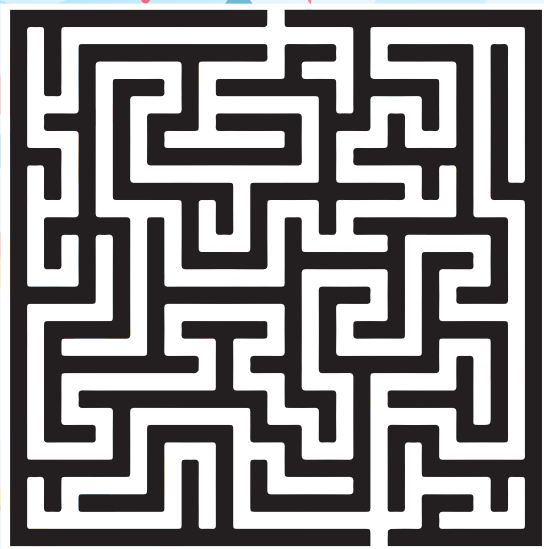
נכון או לא נכון?

1. שרה אמנו צחקה בקול רם כששמעה את דברי המלאך
2. ה' הסכים להציל את סדום ועמורה אם יימצאו בהם עשרה צדיקים
3. שלושת המלאכים הלכו לסדום כדי להפוך אותה
4. אשתו של לוט נהפכה לנציב מלח בגלל שהיא נשארה בבית
5. למלך פלשתים קראו אבימלך
6. אברהם היה בן מאה שנה כשנולד יצחק
7. אשתו של ישמעאל היתה מבנות פלשתים
8. המלאך אמר לאברהם "עתה ידעתי כי אוהב אלוקים אתה"

פרסים מחכים
לכם באתר!
שמות הזוכים
יפורסמו באתר

חידת חדגא: מצאו בפרשת העקדה (שביעי) ביטוי בן 3 מילים שחוזר פעמיים, וכן ביטוי בן 4 מילים שחוזר פעמיים!

מבוך

אברהם אבינו ויצחק יצאו
לדרך להר המוריה.
מצאו את הדרך במבוך!

חידת פולקע: מניין לומדים שטוב להשתדל ולקיים מצוות מוקדם
בבוקר ככל האפשר ("זריזין מקדימין")?

סביב השולחן

חיימק'ה

נעמה

יונתן

בני: אני לא מבין למה אברהם אבינו כל כך נסה להציל את סדום ועמורה, הרי הם היו אנשים רשעים מאד!

נעמה: אברהם אבינו ידע שאם הם רשעים הם יקבלו את העונש המגיע להם. הוא רק חשב אולי ישנם כמה צדיקים בעיר שבזכותם תנצל כל העיר.

טליה: אבל למה שכל העיר תנצל? מי שהוא רשע לא יכול להנצל גם אם יש צדיקים!

נעמה: יונתן, למה אתה יושב ככה בשקט? אולי יש לך רעיון: איך יכול להיות שבגלל הצדיקים גם הרשעים ינצלו?

יונתן: בטח! כמו שאברהם אבינו החזיר בתשובה אנשים, ככה גם הצדיקים האחרים יכולים להחזיר בתשובה את הרשעים!

נעמה: מקסים! רעיון! ומהפה. הרי אברהם אבינו בעצמו היה מלמד את האנשים שבאו אליו לאהל מי הוא ה' ואיך צריך לעבוד אותו. אז הגיוני שהוא צפה שהצדיקים שנמצאים בעיר יחזירו בתשובה את הרשעים ואז לא יהיה צורך להפוך את סדום ועמורה.

בני: באמת רעיון יפה. אבל האמת אני זוכר שפעם שמעתי שהזכות של הצדיקים בעצמה יכולה להציל את כל מי שלידם, כמו שאומרים "טוב לצדיק וטוב לשכנו". לכן אברהם אבינו רצה שכלם ינצלו בזכות הצדיקים.

כה

טליה

נעמה, בני, טליה, יונתן וחיימק'ה הם חמישה אחים חמודים במשפחת לוי.

מדי שבת אחרי הצהריים נעמה מושיבה את כולם סביב השולחן, והם מדברים על נושא בפרשת

השבוע. ואפילו לחיימק'ה הקטן לפעמים יש מה לומר...